

Высокій характеръ на Слово то уподобава ся на Царь или Героя, кой то не ще да си показва славъ тж, силъ тж и примѣнъ та, но е облеченъ чисто и общо, а дѣйствиува споредъ сичка та си царска сила, както, кога то незнайни ходѣтъ царе то и повеляватъ и наказватъ.

Великолѣпный уподобава ся съ Царя или Князя, кой то има прилични тѣ нему украшения, но не по тько и женско пригледваніе, има тѣло съ мужественна красота, и дѣйствиува велики намѣренія соразмѣрно съ силы тѣ си.

А Пусталый ся уподобава съ сухъ гражданинъ, кой то не е грозенъ; и ако да нема великъ степенъ, но не е и сиромяхъ. Облеченъ, просто, чисто, немисли високоумни, нито покрусва други тѣ; но варди си характера, всько добро прима, а злото отфрѣля, и както яде само отъ нужда, тж и говори само предмета си, върши си работа та не за похвала, нито зашто то е длъженъ, но струва добро то, зашто то е добро; не иска отъ никого похвалъ, и както той обича сички тѣ, тж и сички тѣ почти обичатъ него.

145-о. Третый Карактеръ на Слово то е Красивый (Глаткій), той ся дума и Средный и Смѣсенный, и е истый съ Красиво то. Той си заема отъ Великолѣпныя Высотъ тж, кога то му е време то, а отъ Пусталыя простота и простонародность та. Особито той зи Карактеръ стои на мысли радостливы и тихи, и сочиненіе и речи радостливы и украшеніе умѣренно, що то душа та да ся весели, и да ся благодари отъ него. Пусталыя и Красивыя иматъ намѣреніе за Добро то; но първыя ище да угоди съ простота и чистота, а вторыя съ много естевенни и весели украшения.

146-о. Което казватъ за Слогове тѣ, то казватъ и за карактери тѣ. т. е. какъ, ако естество то е создало нѣкого съ душа велика, той ще има и Великолѣпенъ характеръ; Ако съ проста и блага душа, ще има Пусталъ ка-